

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 4T/1/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115010018
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Kačáni
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2018:1115010018.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudcom Mgr. Michalom Kačánim, v trestnej veci obžalovaného Q. Š., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.11.2018 v Bratislave, takto

rozhodol:

Obžalovaný:
Q. Š. narodený XX.XX.XXXX B. O., trvale bytom S. X, O.U.I.,

sa uznáva vinným, že

I.

dňa 07.01.2014 v čase o 11:12 hodine z telefónneho čísla XXXX XXX XXX telefonoval na telefónne číslo H. S., v tom čase prítomnej v sídle spoločnosti K-ONE REAL s.r.o. na Štúrovej ulici 11 v Bratislave a povedal jej: „Zaplaťte mi 35.000 Eur, inak bude zle“, následne toho istého dňa, teda 07.01.2014 jej poslal e-mail, v ktorých sa jej vyhrážal a zastrašoval ju, pričom okrem iného jej napísal: „Požadujem od Vás finančnú náhradu za zneužitie fotografií môjho syna, auta a súkromia. Dal som Vám návrh, ako vieme riešiť situáciu bez ďalších problémov... je na Vás, ako a rozhodnete. ...“ a „Naďalej sledujem vaše konanie. Prvý rozumný krok ste urobila, čakám na druhý...“, toho istého dňa, teda 07.01.2014 poslal H.. Q. S. na jeho mobilný telefón 0903 280 996 výhražné SMS správy, v ktorých mu napísal: „...nemám od vás žiadne vyjadrenie... Čím neskôr budete reagovať, tým sa veci viac skomplikujú.“ a „Už máte len 6 dní...“. Dňa 28.01.2014 medzi 18:00 hodinou až 18:30 hodinou telefonoval Q. Š.K.P. H.. Q. S. a opýtal sa ho, či má pre neho pripravené peniaze, čím myslel tých 35.000,-Eur, načo Ing. Q. S. reagoval: „Žiadne peniaze pre vás nemáme, nič sme neukradli, dajte nám pokoj“, a ukončil hovor, pričom v priebehu asi 10 minút nasledoval ďalší telefonát od Q. Š., kde povedal: „Počúvaj ma ty k...t“. ale čo vravel ďalej, sa nevie, lebo H.. Q. S. hovor ukončil, načo Q.R.W. Š. hrozil H.. S. prostredníctvom SMS zo dňa 28.01.2014 o 18:57 hodine: „Ako mimosúdne vyrovnanie chcem od vás 36.000,-Eur, to je 10 percent z komerčnej inzercie. Buď sa dohodneme, alebo som nútený dať trestné oznámenie. Š.A.S.“, načo reakcia H.. S. bola: „Žiaden zákon sme neporušili, nikomu sme nič neukradli a vaše nebezpečné vyhrážanie absolútne odmietame. Nemáme záujem sa stretnúť, neobťažujte nás. Budeme s vami komunikovať iba prostredníctvom právneho zástupcu.“ Na toto Q. Š. reagoval sms o 19:22 hodine: „Bude vás to v tomto prípade stáť viac. Mimochodom, ako sa vám býva v Stupave. Rozmýšľím, že sa tam usídlím. S.“, v súvislosti s vyššie uvedeným H. S. a Ing. Q. S. nadobudli pocit ohrozenia, strachu o dvoch malých synov, nevedeli odhadnúť, nakoľko sú tieto hrozby reálne, ale tým, že si Q. Š. zistil aj miesto ich trvalej adresy, pripisovali tomuto riziku určitú váhu a preto uzavreli kontrakt na poskytovanie ochranných služieb s bezpečnostnou firmou na monitorovanie a ochranu ich objektu, pričom vyhrážanie zo strany Q. Š. pokračovalo dňa 20.03.2014, kedy na mobilný telefón H.. Q. S. odoslal sms správy znenia: „Dobrá večer pán S.. Preposielam vám sms, ktorá sa týka aj vás-. Dobrá večer pani S.. Neznámy muž mi telefonoval, že ste na mňa dali trestné oznámenie za vyhrážanie a mám zatelefonovať p. B....Veľmi neštandardný postup....Posledný krát vám ponúkam mimosúdne vyrovnanie kauzy, ktorú ste spôsobila - uverejnenie ukradnutých fotografií - 10/s ceny, za ktorý dom prostredníctvom ukradnutých fotografií

predávate - to j [Receiving Text]“, „Prečo ste dokakaný? Ved' za vami stojí mafián STUDENT.“, „Viete ako končia biele kone?“, „Chcete sa mimosúdne dohodnúť? Tretíkrát sa to už nebudem pýtať. Stále sa vám snažím vyjsť v ústrety. Je blbé byť na titulke Nového času“, načo H.. Q. S. reagoval sms znenia: „To čo tu predvádzate je nebezpečné vyhrážanie a hrubý nátlak, to je trestný čin. Nenecháme sa takýmto spôsobom vydierať. Podľa mňa si pravdepodobne neuvedomujete, čo práve robíte v zmysle platných zákonov“. Na to Q. Š. poslal H.. S.Á.S. dňa 21.03.2014 sms: „Dobrý deň pán S.. Chceme sa s vami osobne stretnúť ohľadne vami ukradnutých fotografií z môjho súkromia a vami uverejnenými za účelom vlastného obohatenia. Našemu stretnutiu môže byť prítomný E. alias študent. Navrhnete termín a miesto. Š..“ Na uvedenú sms H.. S. odpovedal sms: „Neobťažujte nás pán Š.K.P.. Nemám záujem sa stretnúť. Nevie, kto je E., ani ma to nezaujíma.“, pričom následne dňa 21.03.2014 Q. Š. telefonoval asi 7 krát H.. Q. S., ktorý však jeho hovory neprijal, pričom vyššie uvedeným konaním vzbudil u neho dôvodnú obavu o život a zdravie svoje a svojej rodiny,

II.

dňa 14.09.2016 v čase okolo 20:00 hodine v Bratislave na Ulici Palisády 28, na prízemí pri vchodových dverách do bytu, ktorý sa nachádza hneď oproti hlavným vchodovým dverám do obytného domu na tejto adrese, ublížil na zdraví poškodenému H.. W. E., a to takým spôsobom, že keď sa poškodený vracal domov so svojim dva a pol ročným synom a prechádzal okolo pootvorených dverí do uvedeného bytu, počul spoza dverí výkriky, z ktorých nadobudol dôvodné podozrenie, že tam dochádza k domácej násilii a keďže chcel túto situáciu prerušiť a súčasne potreboval o niečo požiadať obžalovaného Q. Š., ktorý v predmetnom byte v tom čase býval so svojou sestrou, matkou a svojim synom, zazvonil tam viac krát na zvonček, po čom v byte nastalo ticho a na to vstúpil medzi pootvorené dvere obžalovaný, ktorý keď poškodeného zbadal na chodbe stáť so svojim synom, povedal mu: „Si prišiel s deckom, ty zbabelec!“, po čom poškodený so svojim synom od obžalovaného odstúpil na vzdialenosť asi 4 metre, obžalovaný následne predišiel pred vchodové dvere od bytu, ktoré za sebou privrel a vtedy ho poškodený slovne požiadal, aby nechal jeho a jeho ženu na pokoji a vôbec sa k nim neozýval, po čom obžalovaný pristúpil k poškodenému na bezprostrednú vzdialenosť, bez slova mu dal „hlavičku“ do spodnej pery, čím mu ju rozrazil a spôsobil krvácanie, preto ho poškodený slovne upozornil: „Akékoľvek zranenie mi privodíte, oznámim to na políciu“, na čo obžalovaný zareagoval tým spôsobom, že na poškodeného zúrivo a bezhlavo zaútočil obojručnými údermi päšťami, čím ho zasiahol do uší, hrude a ramien a keď poškodený vystihol moment, ako sa bránil a súčasne kryl svojho syna, ktorý stál za ním, odsotil obžalovaného od seba, ktorý sa následne zapotácal a spadol na zem pri dverách do svojho bytu, čo poškodený využil k tomu, že ho prikľakol ľavým kolenom, pričom obžalovaný naďalej bezhlavo útočil päšťami a kopaním na poškodeného, poškodenému sa podarilo vybrať zo zadného vrečka nohavíc svoj mobilný telefón, ktorým chcel privolať políciu, no obžalovanému sa v zovretí podarilo poškodeného kopnúť do ruky, v ktorej držal mobilný telefón, ktorý mu následkom toho z ruky vypadol, po čom poškodený so svojim synom z miesta ušiel do svojho bytu na 2. poschodí, čím obžalovaný spôsobil poškodenému prasklinu 5. záprstnej kosti pravej ruky, tržnú ranku pravej ušnice, pomliaždenie a odreninu dolnej pery, početné odreniny na krku, hrudníku a končatinách, pomliaždenie pravého ramena a ľavého predkolenia s dobou práceneschopnosti od 16.09.2016 do 12.10.2016, počas ktorej bol sťažený obvyklý spôsob života poškodeného,

t e d a

v bode I.

- iného dlhodobo prenasledoval takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu o jeho život alebo zdravie, život alebo zdravie jemu blízkej osoby a podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu jeho života tým, že sa vyhrážal ublížením na zdraví alebo inou ujmom jemu alebo jemu blízkej osobe a tým, že ho kontaktoval prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby proti jeho vôli

v bode II.

- inému úmyselne ublížil na zdraví,

č í m s p á c h a l

v bode I.

- prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a odsek 1 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona

v bode II.

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, § 36 písmeno j/, § 37 písmeno h/, § 41 odsek 1 Trestného zákona, na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 51 odsek 1 v spojení s § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona súd obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň mu ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 2, § 51 odsek 3 písmeno b/, písmeno f/ Trestného zákona súd obžalovanému Q. Š., K. XX.XX.XXXX B. O. ukladá obmedzenia spočívajúce

- v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a

- v zákaze kontaktu s poškodenými: H.. W. E., K.. XX.XX.XXXX, I. O. I. XX, O., prechodne bytom V. XX, Bratislava, H.. Q.Á.K. S., K.. XX.XX.XXXX, I. O. K. XXX/A, W. a H. S., K.. XX.XX.XXXX, I. O. K. XXX/A, W., a to v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno a/, písmeno c/, písmeno i/ Trestného zákona súd obžalovanému Q. Š., K. XX.XX.XXXX B. O. ukladá primerané povinnosti spočívajúce

- v príkaze nepriblížiť sa k poškodeným H.. W. E., K.. XX.XX.XXXX, I. O. I. XX, O., prechodne bytom V. XX, Bratislava, H.. Q.U.Y. S., K.. XX.XX.XXXX, I. O. K. XXX/A, W., H. S., K.. XX.XX.XXXX, I. O. K. XXX/A, W., na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiať sa v blízkosti obydľia poškodených alebo v mieste, kde sa takáto osoba zdržuje alebo ktoré navštevuje, o ktorom má obžalovaný vedomosť,

- v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe škodu vo výške 1.412,80 Eur (tisícštyristodvanásť euro a osemdesiat eurocentov) spôsobenú poškodenému H.. W. E.H.L., K.. XX.XX.XXXX, I. O. I. XX, O., prechodne bytom V. XX, O.U.B. a

- v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd obžalovanému Q. Š.J.S., K. XX.XX.XXXX B. O., ukladá povinnosť nahradiť poškodenému H.. W. E., K.. XX.XX.XXXX, I. O. I. XX, O., prechodne bytom V. XX, Bratislava, škodu v sume 1.412,80 Eur (tisícštyristodvanásť euro a osemdesiat eurocentov).

o d ô v o d n e n i e :

Na Okresný súd Bratislava I bola dňa 13.01.2015 doručená obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I zo dňa 05.01.2015, č. k. 4 Pv 279/14/1101-20 na obvineného Q. Š., pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a odsek 1 písmeno a/, písmeno c/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom v predmetnej obžalobe. Tejto trestnej veci bola pridelená spisová značka 4T/1/2015.

Následne po tom, čo vyššie označená trestná vec bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie novému zákonnému sudcovi, bola na tunajší súd dňa 12.09.2017 doručená obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I zo dňa 11.09.2015, č. k. 3 Pv 361/16/1101-22 na obvineného Q. Š., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom v predmetnej obžalobe. Uvedenej trestnej veci bola pridelená spisová značka 6T/41/2017.

Uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 22.09.2017, sp. zn. 6T/41/2017 boli podľa § 21 odsek 3 Trestného poriadku z dôvodu podľa § 18 odsek 1 Trestného poriadku trestné veci vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 6T/41/2017 a pod sp. zn. 4T/1/2015 spojené na spoločné konanie s tým, že ďalšie konanie sa bude viesť pod p. zn. 4T/1/2015.

Na tomto základe súd na podklade oboch podaných obžalôb nariadil vo veci hlavné pojednávanie, ktoré vykonal v neprítomnosti obžalovaného za splnenia podmienok upravených v § 252 odsek 2 Trestného poriadku (obžalovanému boli doručené obe obžaloby, obžalovaný bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný, mal možnosť vyjadriť sa o skutkoch, ktoré sú predmetom obžalôb pred orgánom činným v trestnom konaní a boli dodržané ustanovenia o vyšetrovaní alebo skrátenejšom vyšetrovaní a obžalovaný bol upozornený na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetrovania alebo skrátenejšo vyšetrovania a napokon obžalovaný bol na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený, pričom obžalovaný sa na hlavné pojednávanie bez ospravedlnenia nedostavil) a na ktorom vykonal dokazovanie prečítaním zápisníc o výsluchoch obžalovaného z prípravného konania postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku (zápisnice zo dňa 05.11.2014 na č. l. 111-114 - spis sp. zn. 4T/1/2015 a zo dňa 21.04.2017 na č. l. 41-46 - spis 6T/41/2017, výsluchom svedkov - poškodených H.. Q. S. a H. S., prečítaním zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného H.. W. E. postupom podľa § 263 odsek 2 trestného poriadku (so súhlasom prokurátora), prečítaním zápisníc o výsluchoch svedkov H.. P. G., O. S., W. Y. U. O. Š., výsluchom znalca MUDr. Petra Viciano, PhD. a čítaním ním písomne vyhotoveného znaleckého posudku č. 913766-49/16 zo dňa 01.03.2017 postupom podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku (nakoľko sa naň znalec odvolal), prečítaním znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu v Bratislave zo dňa 13.06.2017, ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2017/5692 postupom podľa § 268 odsek 2 trestného poriadku, čítaním listinných dôkazov podľa § 269 Trestného poriadku zadokumentovaných v súdnom spise sp. zn. 4T/1/2015 a vo vyšetrovacom spise ČVS: ORP-624/SMS-B1-2014, a to výpisu z ústrednej evidencie priestupkov, čiastočného výpisu z Listu vlastníctva č. 1717 spolu s fotografiami domu, listu spoločnosti Dedak and partners, odpovede spoločnosti Škubla a partneri, e-mailovej komunikácie, notárskej zápisnice a fotodokumentácie, ďalšieho výpisu z ústrednej evidencie priestupkov, výsledku lustrácie v evidencii Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, odpovede na lustráciu v ZVJS, odpovede na lustráciu v registri priestupkov, odpisu registra trestov obžalovaného zo dňa 26.11.2018, ako aj čítaním listinných dôkazov podľa § 269 Trestného poriadku zadokumentovaných v pôvodnom súdnom spise sp. zn. 6T/41/2017 a vo vyšetrovacom spise ČVS: ORP-1587/SMZ-B1-2016, a to zápisnice o obhliadke miesta činu spolu s fotodokumentáciou, jednotlivých lekárskech a ambulantných správ, zápisu údajov o dychovej skúške, facebookového statusu a výpisu z komunikácie a fotodokumentácie zranení poškodeného.

Všetky vykonané dôkazy súd hodnotil jednotlivo i v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu tak, ako to predpokladá § 2 odsek 12 Trestného poriadku, pričom vychádzajúc z trestnoprávne relevantných zásad dôkazného konania, dospel k záveru, že skutky, ktoré sú v predmetnej trestnej veci obžalovanému kladené za vinu, sa stali, naplňajú všetky zákonné znaky trestného činu - prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a odsek 1 písmeno a/, písmeno c/ Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona a že tieto skutky spáchal práve obžalovaný Q. Š..

K výroku o vine

Obžalovaný Q. Š. svoju vinu za spáchané skutky od začiatku trestného stíhania popieral.

Pokiaľ ide o skutok v bode I. obžalovaný sa v prípravnom konaní v rámci svojej obhajoby bránil tým, že poškodených H.. Q. S.S. U. H. S. nepozná, avšak zistil, že v súvislosti s predajom, resp. dražbou domu v Rusovciach H. S.X.Ň. v mene spoločnosti A 3 real invest consulting bez súhlasu uverejnila, resp. sprístupnila fotografie, kde sa nachádzal jeho syn a jeho auto. Poškodená H. S. ho

následne kontaktovala prostredníctvom e-mailu, kde sa mu ospravedlnila, pričom zo strany advokátskej kancelárie Škubla a partneri mu bola zaslaná odpoveď, že ním označené fotografie nehnuteľnosti nebudú poskytovať tretím osobám. Decembri roku 2013 zistil, že uvedená spoločnosť opätovne začala inzerovať vydraženú nehnuteľnosť prostredníctvom uvedených fotografií. Z tohto dôvodu telefonoval H. S., pričom poprel, že by povedal vetu: „Zaplatte mi 35.000,-Eur, inak bude zle.“ Menovanú iba upozornil, že opätovne inzerujú nehnuteľnosť prostredníctvom daných fotografií, v dôsledku čoho ju požiadal o ich stiahnutie, k čomu došlo po jeho telefonáte dňa 07.01.2014. Následne jej poslal e-mail, že sleduje konanie spoločnosti. Po tomto ho kontaktoval Q. S. a nevyberanými slovami ho upozornil na to, že jeho manželku údajne obťažuje, že sa jej údajne vyhrážam. Adresu, kde bývajú, zistil z notárskej zápisnice z vydraženia domu, a teda si ju nezisťoval. Obžalovaný taktiež poukázal na to, že poškodení zamlčali dôvod komunikácie s ním, ktorým boli uverejnené fotografie, pričom to bol práve poškodený Q. S., ktorý komunikoval značne arogantne a po jeho sestre mu poslal odkaz, aby „nejebal“ do neho s tými právnikmi. On sa ani jednému z poškodených nevyhrážal. Ku skutočnosti, že poškodeným uviedol, že už majú iba 6 dní obžalovaný uviedol, že požadoval finančnú náhradu do konca januára 2014 s tým, že pokiaľ to nebude uhradené, tak sa obráti na orgány činné v trestnom konaní, pričom požadoval 10% z ceny domu, t. j. 36.000,-Eur. K sms správam, v ktorých sa poškodených pýtal na súkromie a na to, ako sa im býva v Stupave obžalovaný argumentoval tým, že sú vytrhnuté z kontextu a ďalej uviedol, že si nespomína na vyjadrenie, ktorým mal poškodenému Q. S.Á. uviesť, že či vedia, ako končia biele kone.

Vo vzťahu ku skutku v bode II. sa obžalovaný obhajoval v tom smere, že manželka poškodeného Q. E. dňa 02.07.2016 nahlásila falošné oznámenie, že sa v jeho byte deje násilie, v dôsledku čoho ho privolaná hliadka vytiahla z bytu, spacifikovala a zbila, pričom v byte nikoho nenašli. To má význam v kontexte konania poškodeného H.. W. E.H.L. dňa 14.09.2016 v čase okolo 20:00 hodine. Vtedy sa ozvalo zvonenie u dverí na byte, kde býval, pričom on bol na toalete a jeho matka načúvala, kto je za dverami, kde počula detský hlas. Keď zvonenie trvalo asi 5 minút, on po ukončení toalety otvoril dvere, kde stál poškodený, ktorý mu povedal: „Ty nebudeš byť svoje dieťa.“ Poškodený bol podráždený z toho, že keď ho stretol aj s jeho manželkou, obžalovaný od jeho manželky žiadal vysvetlenie a ospravedlnenie za jej počínanie dňa 02.07.2016. Následne po obžalovaný odpovedal poškodenému, aby sa do ich rodiny nestarali, na čo ho poškodený vytiahol von z bytu, chytil ho oboma rukami za tričko pod krkom, vytiahol ho von, následne ho zvalil na dlažbu chodby a udrhel ho do čela, na čo si narazil aj zadnú lebečnú kosť na pravej časti a následne sa na neho poškodený zvalil. On zostal v šoku, pričom poškodený kričal, či u má zlomiť nos. Jeho matka kričala, aby prestal a dieťa poškodeného sa schovalo medzi kočky. Poškodený sa mu ďalej vyhrážal, či mu má zlomiť nos, pričom následne si asi uvedomil svoje konanie, jemu sa podarilo spod neho dostať a poškodený so svojim dieťaťom následne vyšiel po schodoch hore asi do svojho bytu. Vzhľadom na to, že s matkou nemali v tom čase k dispozícii telefón, nemohli privolať políciu, pričom on išiel von vyhľadať niekoho s telefónom. Keď vyšiel na dvor, poškodený na neho z okna so smiechom kričal, že už telefonoval, že už si pre neho prídu. Aby sa ukludnil, išiel si dať dve pívá, preto následne po tom, čo bola u neho privolanou hliadkou vykonaná dychová skúška, bolo v jeho dychu zistené 0,5 mg/l alkoholu v dychu. Obžalovaný ďalej popísal ďalšie konfliktné situácie vyvolané poškodeným, pričom v jednom prípade dňa 31.01.2017 mu mal poškodený povedať: „Ty nebudeš na moju ženu robiť búúú, počkám si ťa v chodbe domu a rozbijem ti hubu.“ Záverom obžalovaný uviedol, že celá výpoveď poškodeného je nepravdivá a vykonštruovaná, aby obhájil svoje konanie.

S uvedenými obhajobnými tvrdeniami obžalovaného sa súd nemohol stotožniť, tieto vyhodnotil ako nepravdivé, nakoľko výsledky vyplývajúce z procesu dokazovania ich jednoznačným spôsobom vyvracajú a bez najmenších rozumných pochybností vylučujú akýkoľvek iný záver, než je ten, ktorý svedčí o vine obžalovaného za spáchané skutky. V tomto smere súd uvádza, že orgány činné v trestnom konaní získali a zabezpečili rozhodujúce dôkazy zákonným spôsobom a v rozsahu nevyhnutnom pre náležité zistenie a objasnenie skutkového stavu, ktorých vykonanie na hlavnom pojednávaní preukázalo ich vzájomnú obsahovú zhodu, resp. obsahovú nadväznosť a vzájomné dopĺňanie sa. Po ich vyhodnotení bolo možné vylúčiť akékoľvek pochybnosti o vine obžalovaného za spáchaný skutok.

Obžalovaný sa svoju verziu skutkových udalostí snažil podprieť výpoveďou svedkyne H.. P. G. - sestry obžalovaného (vo vzťahu ku skutku v bode I.) a výpoveďou svedkyne O. Š. - matky obžalovaného (vo vzťahu u skutku v bode II.), ktoré však vzhľadom na ich obsah a príbuzenský vzťah k obžalovanému sú značne nedôveryhodné a v rozpore s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi.

Prvá z menovaných svedkýň vo svojej výpovedi z prípravného konania v podstate potvrdila skutočnosti, ktoré ani neboli sporné a ktoré sa týkali zverejnených fotografií vydraženého domu a následne uviedla, že poškodený H. Q. S. jej zatelefonoval a obžalovanému nechal odkaz, aby ho už „nezajebával právnickými listami.“ Ďalej uviedla, že bola prítomná pri komunikácii obžalovaného s poškodenými (telefonicky, e-mailom a sms správami), pričom obžalovaný ich žiadal o to, aby poškodení stiahli predmetné fotografie. Podľa jej tvrdenia si obžalovaný nič o poškodených nezisťoval, sám poškodený Q. S.X.Ň.Á. jej povedal, že býva v Stupave, pričom poškodená H. S. obžalovaného nevidela a teda nemala dôvod sa báť chodiť po ulici. Obžalovaný vždy telefonoval z domu a poškodenému nijako nenadával, pričom býval v tom čase s ňou a ona bola prítomná pri všetkých jeho telefonátoch.

Svedkyňa O. Š. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedla, že v deň skutku niekto vo večerných hodinách u nich doma zazvonil, pričom zvonil dlhšie. Ona spolu s jej vnukom a so svojim synom - obžalovaným Q. Š. bola v tom čase pri dverách (čo je v rozpore s tvrdením obžalovaného, ktorý uviedol, že bol na toalete, čo má význam vo vzťahu k výpovedi poškodeného, ktorý výslovne uviedol, že počul z bytu krik). Keďže zvonenie trvalo dlhšie, obžalovaný otvoril dvere tak, že bolo vidieť do chodby ich bytu, pričom zdôraznila, že v ich byte sú dvojce vstupných dverí. Obžalovaný otvoril oboje dverí, pričom ihneď sa na neho vrhol sused z druhého poschodia (poškodený H. W. E.A.J.) a bez slova schmatol jej syna - obžalovaného (čo je opäť v zjavnom rozpore s výpoveďou samotného obžalovaného, z ktorej vyplýva, že medzi obžalovaným a poškodeným prebehla čiastočná komunikácia) oboma rukami niekde pod krkom za tričko a zhodil ho na zem. Tam sa na neho zvalil a bil ho hlava nehlava. Udieral ho oboma rukami do celej hlavy, po celom tele, aj do ľadvín, kopal ho do ľadvín, do hrudníka, úplne všade. Celý útok poškodeného na obžalovaného trval asi 7 až 10 minút. Pritom poškodený na neho kričal: „Zlomím ti nos“, čo kričal stále do kola asi 20 krát. Potom, keď skončil, vzal svojho syna, ktorý sa schovával pod kočíkmi a bez slova odišiel k sebe domov. Obžalovaný si išiel umyť tvár, nakoľko bol douderaný, avšak viditeľné zranenia si na ňom nevšimla. Nejakú krv si všimla na ich vchodových dverách. Následne obžalovaný odišiel niekam von, ale vrátil sa veľmi rýchlo, asi po 6 minútach. Po tom, čo sa vrátil, osprchoval sa a išiel spať. Obžalovaný poškodeného vôbec nenapadol a ani ho neudrel. Svedkyňa sa nevedela vyjadriť, kedy prišli policajti.

V súvislosti s uvedenými výpoveďami svedkov súd uvádza, že tieto nie sú v nijakom smere spôsobilé spochybníť výpovede poškodených, ako ani ostatné vo veci vykonané dôkazy.

Pokiaľ ide o svedkyňu H. P. G. je potrebné zdôrazniť, že je nepredstaviteľné, aby táto bola prítomná pri každom telefonáte, sms alebo e-mailu, ktorý uskutočnil alebo realizoval obžalovaný poškodeným a už vôbec nie to, že by mohla poznať obsah sms komunikácie alebo komunikácie prostredníctvom e-mailu. Pritom práve sms správy obsahovali skutočnosti, o ktorých vypovedali poškodení, predovšetkým H. Q. S.. Inak povedané, v danom prípade mohol obžalovaný Q. Š. sms správy posilať iba prostredníctvom mobilného telefónu a menovaná svedkyňa sa k ich obsahu ani nemohla relevantne vyjadriť, nakoľko si je asi ťažko možné rozumne predstaviť, resp. súd považuje za vylúčené, aby o každej sms správe, adresovanej zo strany obžalovaného poškodenému H. Q. S.X.Ň., mala táto svedkyňa vedomosť. Za nevierohodné možno považovať aj vyjadrenie svedkyne o tom, ako sa mal poškodený pred ňou vyjadriť (aký mal nechať odkaz obžalovanému), nakoľko poškodený nemal problém odpovedať priamo obžalovanému, resp. s obžalovaným komunikoval aj prostredníctvom právneho zástupcu a preto nemal dôvod nechávať obžalovanému odkazy cez jeho sestru - menovanú svedkyňu.

Čo sa týka výpovede svedkyne O. Š., túto súd vyhodnotil ako nepravdivú a v rozpore so skutočným stavom vecí okrem iného aj preto, že menovaná svedkyňa až nápadne popísala údajný útok poškodeného H. W. E. na obžalovaného v zhode s tvrdením obžalovaného, čo však vzhľadom na celkovú situáciu nebolo možné. Svedkyňa O. Š.K.P. by v prípade takéhoto spôsobu útoku zo strany poškodeného nemohla mať vedomosť (na základe vlastného vnímania situácie) o tom, že poškodený schytil obžalovaného pod krkom za tričko oboma rukami, keďže sa evidentne nachádzala za obžalovaným a táto skutočnosť jej tak zjavne bola podsunutá samotným obžalovaným v snahe o podporu svojich obhajobných tvrdení. Paradoxne však táto svedkyňa svojím tvrdením o tom, že všetci vrátane obžalovaného stáli pri zazvonení pri dverách podporila tvrdenie poškodeného H. W. E., ktorým poukázal na krik, ktorý vychádzal z daného bytu a súčasne vyvracala tvrdenie obžalovaného, ktorý uvádzal, že bol na toaletách. V priamom rozpore s ostatnými dôkazmi je aj jej vyjadrenie, že poškodený sa bez slova vrhol na obžalovaného, keďže z výpovede poškodeného a aj obžalovaného vyplýva, že medzi nimi prebehla najskôr verbálne komunikácia.

Na základe výsledkov vyplývajúcich z procesu dokazovania je evidentné, že výpovede oboch menovaných svedkýň sú ovplyvnené osobou obžalovaného, s ktorým sú v príbuzenskom vzťahu, pričom obžalovaný pravdepodobne vychádzal z predpokladu, že dôkazná situácia, v rámci ktorej bude voči ich tvrdeniam stáť „iba“ tvrdenie poškodeného (poškodených), nebude spôsobilá založiť výrok o jeho vine za skutky, ktorú sú mu kladené za vinu. Konanie menovaných svedkýň pritom mohlo vychádzať nielen z príbuzenského vzťahu k obžalovanému, ale mohlo byť podmienené aj strachom z obžalovaného, o čom svedčí predovšetkým výpoveď svedkyne W. Y., ktorá podľa vlastného vyjadrenia viackrát počula z bytu buchot, krik a vulgárne nadávky zo strany obžalovaného, pričom v nejednom prípade sa to javilo tak, že tam niekto niekoho bije, pričom súčasne bola svedkom toho, ako svedkyňa G.J.K. v zimnom období unikla z daného bytu iba v mikine a zúfalým spôsobom odišla preč.

Súd však naopak za nepochybné považoval skutočnosti vyplývajúce z výpovedí svedkov - poškodených H.. Q. S., H. S. a H.. W. E., ktorí hodnoverným a presvedčivým spôsobom popísali rozhodné skutočnosti, ktoré sa premietli do skutkových viet oboch obžalôb a tohto rozsudku. V tomto smere súd zdôrazňuje, že poškodení nemali žiaden ani najmenší dôvod, pre ktorý by mali vypovedať nepravdivo alebo skreslene a krivo obviniť obžalovaného z trestného činu.

Vo vzťahu ku skutku v bode I. súd uvádza, že poškodení H. S. U. H.. Q. S. v obsahovej zhode popísali konanie obžalovaného v súvislosti s uverejnenými fotografiami a obsah jeho komunikácie uskutočňovanej po obdobie minimálne troch mesiacov vrátane tých jeho vyjadrení, ktoré sú popísané v skutkovej vete tohto rozsudku, pričom výslovne uviedli, že osoba obžalovaného ich opakovane kontaktovala proti ich vôli. Z ich výpovedí je zrejmé, že obžalovaný požadoval sumu 35.000,- Eur za neoprávnené nakladanie s predmetnými fotografiami (čo vyplýva aj zo samotnej výpovede obžalovaného), pričom hneď v prvom prípade naznačil, že inak bude zle, ďalej sa ich počas komunikácie pýtal, ako sa im býva v Stupave, že rozmýšľa, že sa tam nastahuje, odratával im čas, ktorý im zostáva na zaplatenie s tým, že sa obráti na orgány činné v trestnom konaní a vec uverejní v denníku Nový čas a taktiež sa poškodeného H.. Q. S. pýtal, či vie, ako končia biele kone, pričom vo vzťahu k nemu používal rôzne vulgarizmy. Obžalovaný ich neprestal kontaktovať ani podaní trestného oznámenia, pričom tak učinil až po tom, čo mu súd zakázal akýkoľvek kontakt s nimi (v súvislosti s rozhodovaním o väzbe v tom čase obvineného Q.R.W. Š., kedy bol obvinený ponechaný na slobode nahradením väzby prijatím písomného sľubu a uložením primeraných povinností a obmedzení). Z výpovedí poškodených je tiež zrejmé, že obžalovanému výslovne uviedli, že si neželajú, aby ich kontaktoval a že sa svojím konaním dopúšťa trestného činu.

Tvrdenia poškodených sú podporené aj do spisu zabezpečenou komunikáciou, kde sám obžalovaný píše poškodenej H. S. a oznamuje jej, že jej manžel mu poslal sms o jeho údajnom vyhrázaní sa poškodenej, že sleduje jej konanie, že čím neskôr budú reagovať, tým sa veci skomplikujú a pod.

Z tohto hľadiska mal teda súd za nepochybné preukázané tvrdenia poškodených a skutočnosti nimi uvádzané, pričom súd opätovne poukazuje na to, že poškodení nemali žiaden dôvod, pre ktorý by sa snažili uvádzať nepravdivé alebo skreslené skutočnosti a z tohto hľadiska ani súd nezistil absolútne žiadnu skutočnosť, pre ktorú by bolo možné ich výpovede akokoľvek spochybniť.

Vzhľadom na uvedené možno uzavrieť, že poškodení vyjadrenia obžalovaného ani nevytrhli z kontextu, naopak, skutočnosti nimi uvádzané zodpovedajú celému kontextu posudzovanej veci vrátane obžalovaným prezentovaného použitia fotografií zo strany poškodených (ktoré samotní poškodení ani nepopierali).

S poukazom na opakované kontaktovanie poškodených proti ich vôli s uvedeným obsahom možno plne opodstatnene konštatovať, že tieto prejavy (...inak bude zle..., ...viete, ako končia biele kone..., máte už len 6 dní... a pod.) boli spôsobilé vyvolať u poškodených obavu o ich život a zdravie, ako aj život a zdravie ich blízkej osoby a súčasne podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu ich života (okrem iného boli poškodení nútení zabezpečiť si ochranu prostredníctvom bezpečnostnej služby), pričom v tomto smere súd zdôrazňuje, že pre naplnenie zákonných znakov trestného činu - prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a odsek 1 Trestného zákona sa nevyžaduje, aby k takej obave skutočne došlo, postačí, ak je konanie obžalovaného spôsobilé takú obavu vyvolať. Z prejavov obžalovaného taktiež vyplýva, že ich obsah možno považovať za vyhrážanie sa ublížením na zdraví a inou ujmom a

kontaktovanie poškodených prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby proti ich vôli. Na tomto základe je tak nepochybné, že všetky zákonné znaky tohto prečinu boli jednoznačne naplnené. Súd už len dodáva, že uvedené konanie obžalovaného by mohlo byť dokonca posudzované aj ako prísnejší trestný čin - zločin vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona, k čomu by však bolo potrebné vykonať aj ďalšie dokazovanie, ktoré prokurátor nenavrhol (ani nenaznačoval možnú inú právnu kvalifikáciu), v dôsledku čoho súd zotrval na právnej kvalifikácii skutku v zmysle podanej obžaloby.

Vo vzťahu ku skutku v bode II. súd poukazuje na ucelenú a presvedčivú výpoveď poškodeného H.. W. E., ktorý uviedol, že príčinou, ktorá ho viedla k zvoneniu na dvere bytu, kde býval obžalovaný, bol krik spoza dverí tohto bytu (čo znelo, ako keby staršia osoba naháňala maloletého) a súčasne vysvetlenie konania jeho manželky, ktorá v minulosti políciu volala kvôli rušeniu nočného klúdu, pričom mal pri sebe svojho maloletého syna. Po otvorení dverí obžalovaným sa tento na neho obrátil so slovami „Si prišiel s deckom ty zbabelec!“, v dôsledku čoho poškodený ustúpil dva kroky dozadu a následne požiadal obžalovaného, aby nechal jeho a jeho manželku na pokoji. Na to obžalovaný pristúpil k nemu na bezprostrednú vzdialenosť a dal mu hlavičku do spodnej pery, pričom následne po vyjadrení poškodeného, že akékoľvek spôsobené zranenie nahlási polícii, sa obžalovaný predklonil a začal ho obojručne päťami udierať, pričom ho zasiahol do uší, hrudníka a do rúk. Poškodený si kryl tvár a snažil sa jeho bezhlavým úderom vyhýbať a keď už obžalovaný pravdepodobne nevládal, vystihol jeden moment a odsotil ho od seba, v dôsledku čoho obžalovaný spadol na zem do rohu k dverám jeho bytu a poškodený ho následne priklakol ľavým kolenom na hrudník. Obžalovaný sa aj potom zaháňal rukami a kopal nohami, pričom následne sa medzi dverami zjavila jeho matka, ktorá mu povedala, aby ho nebil. On jej odpovedal, že ho napadol práve obžalovaný a nech zavolá políciu, na čo ona uviedla, že nemá telefón, čo nebola pravda, keďže ju viackrát videl telefonovať. Preto sa sám snažil vytrhnúť zo zdaného vrecká nohavíc telefón, následne mu ale obžalovaný kopol do ruky, ktorý mu vypadol z ruky ku kočíkom. Vtedy sa poškodený postavil a išiel si po telefón. Následne sa postavil aj obžalovaný a opäť sa ocitli tvárou v tvár, pričom poškodený z obáv ďalšieho útoku skríčal na obžalovaného a dal mu facku ľavou rukou, pretože ho bolela prvá ruka, o ktorej neskôr zistil, že ju má zlomenú. Túto facku mu nedal veľkej intenzity, nakoľko obžalovaný nespadol úplne na zem a hneď sa narovnal. Obžalovaný potom vyšiel s masívnou kuchynskou drevenou stoličkou, ktorú zdvihol nad hlavu a chcel ju hodiť na jeho syna, čo aj urobil, ale ho netrafil, pričom poškodený utekal za synom, aby ho nezasiahla. Toto všetko videla aj pani Š., ktorá obžalovaného ťahala do bytu. Po tom, čo poškodený prišiel aj so synom do svojho bytu, ihneď volal políciu, pričom popísal aj ďalšie konanie obžalovaného a tým, že obžalovaný bol zjavne pod vplyvom alkoholu, čo potvrdila aj dychová skúška vykonaná privolanou policajnou hliadkou.

Uvedené tvrdenia poškodeného sú doložené aj jednotlivými lekáorskými správami a znaleckým posudkom č. 913766-49/16 vypracovaným znalcom MUDr. Marekom Vicianom, PhD., z ktorých vyplývajú poranenia poškodeného spôsobené obžalovaným, a to prasklina 5. záprstnej kosti pravej ruky, tržná rana pravej ušnice, pomliaždenie a odrenina dolnej pery, početné odreniny na krku, hrudníku a končatinách, pomliaždenie pravého ramena a ľavého predkolenia s dobou práceneschopnosti od 16.09.2016 do 12.10.2016, počas ktorej bol sťažený obvyklý spôsob života poškodeného, čo vyplýva z fixácie končatiny a bolestivosťou jednotlivých poranení.

Taktiež stav obžalovaného ovplyvneného alkoholom dokumentujú výsledky dychovej skúšky, ktorou bolo u neho zistené 0,51 mg/l alkoholu v dychu, čo predstavuje vyše 1 promile. U poškodeného pritom nebolo zistené žiadne požitie alkoholických nápojov. Obhajoba obžalovaného, že si až po skutku vypil dve pívá, bola vyvrátená časovými súvislosťami, na ktoré poukázal poškodený, ale aj jeho matka - svedkyňa Š., ktorá uviedla, že sa obžalovaný vrátil asi o 6 minút.

Nepriamo je hodnovernosť poškodeného H.. W. E. a ním uvedených skutočností podporená výpoveďami svedkov O. S. U. W. Y., ktorí zhodne uviedli, že menovaný poškodený spolu s manželkou a dieťaťom predstavujú maximálne slušnú a bezkonfliktnú rodinu, na rozdiel od obžalovaného Q. Š., po ktorom svedok S. našiel v byte rozbitý televízor a ryhy na stenách (ktoré podľa neho nemohol spôsobiť syn obžalovaného, nakoľko by to vzhľadom na svoj vek fyzicky nezvládol) a ktorý sa tiež vyjadril, že obžalovaný sa mu vyhrážal, že ak mu na účet nezašle 200,-Eur, môže zle skončiť a môže sa mu niečo prihodiť, pričom pani G. napísal správu, že ak sa mu obžalovaný neprestane vyhrážať, podá trestné oznámenie. Svedkyňa Y. zase uviedla, že z bytu, kde býval Š., počula niekedy buchot a krik, čo potvrdzuje tvrdenie poškodeného o tom, prečo sa rozhodol zazvoniť na dvere bytu, kde sa zdržoval obžalovaný. Taktiež počula výkriky o pomoc a nadávky mužského hlasu - obžalovaného, ktorého hlas

dobre poznala, ktorý kričal nadávky: „Ty kurva, ty piča, sviňa, zabijem Ťa“!. Aj v inom prípade znovu počula z jeho strany vyššie uvedené nadávky, pričom to vyzeralo aj tak, že tam niekto niekoho bije.

S poukazom na všetky zistené skutočnosti mal súd za preukázané aj všetky skutkové okolnosti popísané v skutkovej vete podanej obžaloby, ktoré sú obsahom bodu II. rozsudku, a to bez akýchkoľvek rozumných pochybností, pričom tieto napĺňajú všetky zákonné znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona.

Z hľadiska zavinenia mal súd taktiež za preukázané, že konanie obžalovaného popísané v oboch skutkových vetách je pokryté priamym úmyslom v zmysle § 15 písmeno a/ Trestného zákona, nakoľko s ohľadom na spôsob jeho konania je zjavné, že chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom.

Pri oboch trestných činoch - prečinoch súd skúmal aj materiálnu stránku - materiálny znak prečinu uplatňovaný ako materiálny korektív k formálnym znakom, a to z hľadiska posúdenia všetkých skutočností spadajúcich pod kritéria upravené v § 10 odsek 2 Trestného zákona. Prítom vychádzal z požiadavky, že skutočnosti predpokladané v § 10 odsek 2 Trestného zákona je potrebné hodnotiť vo svojom súhrne bez toho, aby sa niekto pripisoval väčší či menší význam (jednej na úkor druhej). Na tomto základe dospel súd k záveru, že konkrétna závažnosť oboch stíhaných prečinov dosahuje Trestným zákonom vyžadovaný stupeň pre vyvodzovanie trestnoprávnej zodpovednosti, t. j. stupeň vyšší než nepatrný. Tento záver v oboch prípadoch vyplýva z už uvedeného spôsobu vykonania činu a jeho následku popísaného v skutkových vetách rozsudku, ako aj z okolností, za ktorých boli spáchané (v prvom prípade odvíjajúcimi sa od požiadavky na zaplatenie finančných prostriedkov, v dôsledku čoho je konanie obžalovaného dokonca na hranici jeho posudzovania ako prísnejšieho trestného činu, v druhom prípade bezdôvodný útok na poškodeného v prítomnosti jeho maloletého syna), a uvedenej formy a miery zavinenia (priamy úmysel). Všetky v tomto smere rozhodné skutočnosti vo svojom súhrne preukazujú taký stupeň závažnosti oboch činov, pre ktorý je nevyhnutné vyvodzovať voči páchatelovi (obžalovanému) trestnú zodpovednosť.

K výroku o treste

V súvislosti s výrokom o treste súd poznamenáva, že pri ukladaní trestu vychádzal z účelu trestu vyjadreného v § 34 odsek 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, pričom súčasne prihliadal aj na ostatné Trestným zákonom upravené zásady pre ukládanie trestov.

Z tohto hľadiska súd mohol uložiť trest odňatia slobody vo výmere ustanovenej Trestným zákonom (§ 34 odsek 2 Trestného zákona). Ďalej bol súd povinný prihliadať najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy (§ 34 odsek 4 Trestného zákona).

V súvislosti s výrokom o treste bol súd okrem ostatných kritérií upravených v § 34 odsek 4 Trestného zákona povinný posúdiť aj existenciu poľahčujúcich a príťažujúcich okolností a vzájomný pomer medzi nimi. Z tohto hľadiska súd uvádza, že u obžalovaného Q. Š.H. zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona spočívajúcu vo vedení riadneho života pred spáchaním trestného činu a jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona spočívajúcu v spáchaní viac trestných činov. Na tomto základe u obžalovaného nedošlo k úprave trestnej sadzby postupom § 38 odsek 3 alebo 4 Trestného zákona.

Vzhľadom na to, že obžalovaný spáchal dva trestného činy (vo viacčinnom súbehu - dvomi skutkami), súd mu ukladal úhrnný trest podľa zásad upravených v § 41 odsek 1 Trestného zákon, teda podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Vzhľadom na trestnú sadzbu upravenú pri trestnom čine - prečine nebezpečného prenasledovania podľa § 360a odsek 1 Trestného zákona (0 až 1 rok) a trestnom čine - prečine ublíženia na zdraví podľa 156 odsek

1 Trestného zákona (6 mesiacov až 2 roky), súd ukladal trest podľa druhého z uvedených ustanovení, pričom.

S prihliadnutím na už uvedený spôsob spáchania činu a jeho následok (ktoré vyplývajú zo samotného popisu oboch skutkov), zavinenie v podobe priameho úmyslu, ako aj na všetky okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, dospel súd k záveru, že obžalovanému je potrebné uložiť trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, aj keď s podmieneným odkladom jeho výkonu na primeranú skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky s uložením probačného dohľadu a primeraných obmedzení a povinností. Akýkoľvek alternatívny trest priamo nespojený s trestom odňatia slobody by totiž zjavne neplnil svoj účel predovšetkým so zreteľom na osobu obžalovaného a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o osobu obžalovaného súd síce vychádzal z jeho doterajšej bezúhonnosti (nebol doposiaľ odsúdený pre žiaden trestný čin), čo sa prejavilo práve v podmienenom odsúdení, na druhej strane ale výsledky vykonaného dokazovania jednoznačne preukázali, že správanie obžalovaného počas skúšobnej doby a primárne výchovnú funkciu trestu je potrebné sledovať a zabezpečovať aj probačným dohľadom a viacerými obmedzeniami a povinnosťami, prostredníctvom ktorých bude možné zabezpečiť dosiahnutie účelu trestu.

Uvedenému konštatovaniu nasvedčuje predovšetkým ten fakt, že obžalovaný sa napriek písomnému sľubu, ktorým mu bola nahradená väzba v trestnom stíhaní pre skutok v bode I., dopustil ďalšieho úmyselného a násilného trestného činu, pre ktorý bol týmto rozsudkom uznaný za vinného a ktorý je popísaný ako skutok v bode II. tohto rozsudku. Teda ani hrozba väzobného trestného stíhania nebola pre obžalovaného prekážkou, aby sa dopustil ďalšieho závažného konania násilnej povahy vyššie uvedenej právnej kvalifikácie. Vykonaným dokazovaním bolo tiež preukázané, že osoba obžalovaného sa dopustila značne agresívneho a násilného konania nielen v rámci samotných skutkov, ale takéto agresívne prejavy nie sú u neho výnimočným javom ani pokiaľ ide o správanie sa vo vzťahu k iným osobám vrátane osôb, ktoré s obžalovaným žijú v spoločnej domácnosti, o čom svedčia nielen výpovede svedkov - poškodených H.. Q. S. a H.. W. E., ale aj svedkov O. S. U. W. Y., ktorí na takéto správanie obžalovaného poukázali vo svojich výpovediach, ktoré súd nemal žiaden dôvod spochybňovať. V posudzovanej trestnej veci bolo tiež nepochybne preukázané, že obžalovaný sa agresívne prejavuje predovšetkým v stave po požití alkoholu, čo opätovne dokumentujú výpovede vyššie menovaných poškodených, ale aj výsledky dychovej skúšky vykonanej iba v krátkom časovom odstupe od spáchania skutku popísanom v bode II. tohto rozsudku. V konečnom dôsledku osobu obžalovaného výrazne dokresľuje aj jeho agresívne správanie sa voči maloletému synovi poškodeného H.. W. E., po ktorom hodil stoličku.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti je nepochybné, že správanie a samotná osobnosť obžalovaného sa vyznačuje takými rysmi, ktoré nevyhnutne vyžadujú uložiť mu obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, ako aj povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Všetky vyššie uvedené skutočnosti odôvodňujú aj určenie dlhšej skúšobnej doby v trvaní 3 roky, nakoľko podľa názoru súdu iba takáto doba so zreteľom na uložené obmedzenia a povinnosti umožní súdu skutočne ustáliť, či účel trestu vyjadrený v § 34 odsek 1 Trestného zákona bol naozaj dosiahnutý.

Vzhľadom na opakované kontaktovanie poškodených H.. Q. S. a H. S., ako aj vzhľadom na povahu konania voči poškodenému H.. W. E. považoval súd za plne dôvodné uložiť obžalovanému aj obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu s poškodenými, a to v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami a povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodeným na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydľia poškodených alebo v mieste, kde sa takáto osoba zdržuje alebo ktoré navštevuje, o ktorom má obžalovaný vedomosť.

Nakoľko obžalovaný spôsobil poškodenému H.. W. E. svojim konaním škodu, o ktorej súd rozhodol samostatným výrokom podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, uložil obžalovanému aj primeranú povinnosť nahradiť menovanému poškodenému počas skúšobnej doby spôsobenú škodu.

S prihliadnutím na všetky preukázané skutočnosti a osobu obžalovaného považoval súd za potrebné a dokonca za nevyhnutné uložiť obžalovanému aj probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, nakoľko iba takýmto spôsobom bude možné skutočne sledovať a kontrolovať dodržiavanie uložených obmedzení a povinností zo strany obžalovaného Q.R.W. Š.. Na tomto mieste súd len dodáva, že uloženie probačného dohľadu je možné aj pri ukladaní trestu odňatia slobody v nižšej výmere ako 3 roky, čo vyplýva z konštrukcie ustanovenia § 51 Trestného zákona.

Sumarizujúc zistené a preukázané skutočnosti významné čo do výroku o treste považoval súd uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky s uložením probačného dohľadu a primeraných obmedzení a povinností za adekvátne a dostačujúce, nakoľko predchádzajúca beztrestná minulosť tohto obžalovaného umožňuje súdu dospieť k takému záveru, že uvedený trest bude dostatočným mementom pre obžalovaného v tom smere, že sa v budúcnosti vyvaruje akéhokoľvek obdobného alebo iného protiprávneho konania a bude ho viesť k tomu, aby viedol riadny život, k čomu majú dopomôcť práve obmedzenia a povinnosti uložené súdom v rámci probačného dohľadu.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, súd obžalovaného zaviazal na náhradu škody spôsobenú poškodenému H.. W. E. v sume 1.412,80 Eur, ktorá bola jednoznačne preukázaná bodovým ohodnotením bolesti (80 bodov) v znaleckom posudku č. 913766-49/16 vypracovaného znalcom MUDr. Marekom Vicianom, PhD., a sumou stanovenou zákonom za 1 bod (zákon č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov).

S prihliadnutím na všetky uvedené skutočnosti, súd rozhodol tak, ako je to uvedené v enunciiate tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže obžalovaný a prokurátor podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresný súd Bratislava I. V rovnakej lehote s obžalovaným môžu podať odvolanie v jeho prospech aj príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Poškodený môže podať odvolanie iba proti výroku rozsudku o náhrade škody.

Odvolanie má odkladný účinok okrem prípadu, že rozsudok nadobudol právoplatnosť spôsobom predpokladaným v § 183 odsek 1 Trestného poriadku.